

sista veckorna i jämn dvala, ur hvilken han väl jämförelsevis lätt återväcktes; men om då äfven erinran återkom, är osäkert. Synbarligen var han trött in i döden.

Ögat förblef slutet, snillet skulle icke mera blicka der fram.

Han har nu kämpat ut!

På vår ringa häfds blad skall hans namn troget bevaras. Och sent skall också hans minne dö ut i tusendetal landsmäns hjertan.

## 236 HANS MAJESTÄT KEJSAR ALEXANDER II ÄR DÖD.

*Morgonbladet n:o 60, 14.III 1881*

10

Pennan vägrar sin tjenst. Besinningen återvänder icke. I det upprörda hjertat hotar förbittringens känsla att qväfva smärtans.

I Ryssland tveka åtminstone icke massorna, de tiotalen millionerna, på hvad de med Kejsar Alexander I förlorat.

Hvad Finland i sin ädelsinnade, rättvise, milde *Storfurste Alexander II* förlorat, derpå tvekar i detta land ingen! Ingen!

20

*Hans* regeringstid skall för Finlands folk till de aflägsnaste generationer framstå såsom en dag af ljus och lycka.

Vid ett lyckligare tillfälle hafva vi uttalat vår öfvertygelse, att häfden skall ställa Alexander II:s namn i raden af jordens ädlaste regenters. Europa erkänner i denna stund, att icke var det *Hans* vilja och gerning, som mot honom uppkallade brottet, samt att *Han*, om någon människa på jorden gjort sig förtjent af ett lyckligare lif, en lugnare död.

Det är i en stund såsom denna man djupt nedtryckes af medvetandet att tillhöra ett ringa, maktlöst, beroende folk. Vi hafva intet kunnat göra, för att skydda vår *Monarks* dagar, för att skydda oss sjelfva. Ur bandithoparnas hand måste vi mottaga vårt öde!

30

## 237 RESERVATION MOT UTGIVNING AV K. IGNATIUS VERK 16.III 1881

*Suomi. Kirjoituksia isän-maallisista aiheista. Osa 14*

Mot Utskottets bedömande af D:r Ignatii arbete anhåller jag få reservera mig, utan att min reservation ens afser att verka till någon ändring i pluralitetens beslut.

40

Skulle arbetet utkommit på Svenska språket och derefter i Finsk öfversättning, då skulle detsamma visst icke kunna räknas till den Finska originallitteraturen. Men så har veterligen icke skett.

D:r I. har utgifvit arbetet på Finska och det hör derföre obestriddigt till Finska originallitteraturen. Eljest skulle originalet icke tillhöra någon litteratur i verden.

På hvilket språk första manuskriptet är skrifvet – det angår icke Utskottet, då manuskriptet icke blifvit till detsamma inlemnadt. Om Förf. af artighet mot öfversättaren i företalet nämnt dennes namn, så har detta intet att betyda. Hvar och en vet, att D:r I. känner Finskan så väl, att han sjelf förstår öfversättningen; och för min del är jag öfvertygad, att Förf. till dess duglighet bidragit genom sin kritik.

50

Skulle alltså någon belöning här komma i fråga, så tillhör den obestriddligen författaren, *icke* öfversättaren, hvars belöning är det